

Wet modern migratiebeleid

Wetsontwerp 32 052 tot wijziging van de Vreemdelingenwet 2000 en enkele andere wetten in verband met de versterking van de positie van de referent in het reguliere vreemdelingenrecht en versnelling van de vreemdelingenrechtelijke procedure (Wet modern migratiebeleid)

28 oktober 2009

Commentaar van de Adviescommissie Vreemdelingenrecht van de Nederlandse Orde van Advocaten (*mrs. J.A. Kroes, I. Oomen, T. Pondaag, T.H.G. Schuringa, F. Wassenaar, W. Verberk*)

Met medewerking van: Prof. mr P. Boeles

Inleiding

Het onderhavige wetsontwerp is voorafgaande aan het formele wetgevingstraject in diverse stadia van ontwikkeling ter consultatie voorgelegd aan de belangrijkste partijen die actief zijn in het vreemdelingenrecht, waaronder ook de Nederlandse Orde van Advocaten. Namens de Orde heeft de Adviescommissie vreemdelingenrecht laatstelijk op 11 maart 2009 een reactie gegeven op het concept wetsvoorstel, aan u toegezonden bij brief van gelijke datum.

Het Instituut voor Immigratierecht van de Universiteit van Leiden is eveneens geconsulteerd, en heeft bij brief van Prof. mr P. Boeles d.d. 6 maart 2009 een commentaar aan de Minister van Justitie gezonden.

De Adviescommissie vreemdelingenrecht (hierna: de Adviescommissie) heeft de heer Boeles gevraagd of hij bereid zou zijn om zijn gedachten over het wetsvoorstel vooraf met de Adviescommissie te delen, zulks om dubblures te voorkomen en om het parlementaire debat te vergemakkelijken. Besloten is om de ideeën van de heer Boeles in ons commentaar op te nemen, wat heeft geresulteerd in onderstaand commentaar. De Adviescommissie spreekt bij deze haar dank uit aan de heer Boeles en aan het Instituut voor Immigratierecht voor hun buitengewoon belangrijke bijdrage aan dit commentaar.

Inhoud en opbouw van het commentaar

Dit commentaar beperkt zich in hoofdzaak tot de positie en functie van de referent in zaken van *gezinshereniging*, omdat vooral daar vragen van fundamentele aard aan de orde zijn. In dat verband zal aandacht worden besteed aan ondervanging van nadelen aan de voorgestelde digitale verkrijging van gegevens, en aan de wenselijkheid dat de betrokken vreemdelingen in de bestuursrechtelijke procedure als belanghebbende kunnen optreden.

Voordat op deze onderwerpen wordt ingegaan maakt de Adviescommissie enkele opmerkingen met betrekking tot zaken niet betreffende gezinshereniging

Algemene opmerkingen (niet-gezinshereniging)

In het reeds genoemde commentaar van 11 maart 2009 heeft de Adviescommissie het Ministerie van Justitie gecompimenteerd met het (concept-) wetsvoorstel, omdat dit een aantal fundamentele verbeteringen bevatte ten aanzien van de bestaande regelgeving. De Adviescommissie is ook thans nog van oordeel dat de regeling van de (erkende) referent, zoals die – buiten het geval van gezinshereniging - voor toelating van werknemers, uitwisselingsjongeren, studenten en kennismigranten (kort: werknemers en studenten) is ontwikkeld, in grote lijnen adequaat kan worden geacht.

De Adviescommissie verwijst echter nog wel naar haar opmerkingen van 11 maart 2009, met name over de verschuiving van een toetsing van de betrouwbaarheid van referenten van toetsing vooraf naar controle achteraf. In het bijzonder herhaalt de Adviescommissie hier de vraag, wat de noodzaak is van het blijven bestaan van steekproefsgewijze controles vooraf. Ook de reeds in 2004 ingevoerde Kennismigrantenregeling kent, als enige categorie vreemdelingen, het uitgangspunt van een selectieve, maar versoepelde toelating, in combinatie met verscherpte controle achteraf. Vanuit de praktijk is met regelmaat verzocht om de ervaringen met dit model te evalueren en de resultaten ervan bekend te maken. De Adviescommissie wijst op het advies van de Raad van State ... (pagina 2) waar hetzelfde punt aan de orde wordt gesteld. De Raad vraagt of een evaluatie van de ervaringen uit het recente verleden beschikbaar is. De reactie van de regering op dit punt is teleurstellend en komt niet tegemoet aan de gestelde vragen. Het blijft onduidelijk of in de praktijk gesproken zal kunnen worden van een systeem van "ja, mits" in plaats van het huidige "nee, tenzij". De Adviescommissie spreekt dan ook, nogmaals, de zorg uit dat de nieuwe wet als geheel niet de beoogde selectieve, en tegelijk uitnodigende werking zal hebben en dringt er op op aan, dat dit alsnog gebeurt alvorens het onderhavige voorstel wordt aangenomen.

Gezinshereniging

INLEIDING

Waarom is de voorgestelde regeling van de positie van de referent ongeschikt voor gezinshereniging? Ten aanzien van werknemers en studenten zullen de referenten vaak rechtspersonen zijn. Ten aanzien van gezinshereniging gaat het steeds om natuurlijke personen. Tegenover de verplichtingen en verantwoordelijkheden die voor werknemers en studenten aan de referenten worden opgelegd staat, althans bij de erkende referenten, een vertrouwensrelatie die tot versnelling en vereenvoudiging van de afdoening van aanvragen leidt. Dat is echter niet het geval ten aanzien van gezinshereniging. Nu referenten bij gezinshereniging nooit de positie van erkend referent kunnen bereiken zal van zo'n vertrouwensrelatie geen sprake zijn. Het opleggen van extra verplichtingen aan familieleden leidt niet tot vergemakkelijking van de relatie, maar slechts tot meer controle. Dit is problematisch, zoals hieronder zal worden uiteengezet.

De Adviescommissie Vreemdelingenzaken zal de drie volgende vragen behandelen:

A. Is de voorgestelde regeling van de referent geschikt en nodig voor toepassing op gevallen van gezinshereniging en is de regeling in overeenstemming met Europees recht?

B. Is de voorgestelde digitalisering van de onderbouwing van de aanvraag voldoende toegesneden op de belangen van de betrokken individuen?

C. Is voldoende gewaarborgd dat gezinsleden, studenten en werknemers in bezwaar en bij de rechter onzorgvuldigheden en fouten van de aanvragende hoofdpersonen cq referenten kunnen corrigeren?

A DE REFERENTREGELING EN DE GEZINSHERENIGING

Op zich is niet omstreden dat het in Nederland verblijvende familielid (de hoofdpersoon) in veel gevallen over betere mogelijkheden beschikt om een aanvraag in te dienen en van ondersteunende documentatie te voorzien. Het feit dat de hoofdpersoon in het wetsontwerp bevoegd wordt gemaakt zelfstandig de aanvraag voor gezinshereniging in te dienen moet dan ook zonder meer worden toegejuicht. Daar zou het evenwel, wat de Adviescommissie betreft, bij moeten blijven.

De Adviescommissie is er niet van overtuigd dat het daarom ook nodig en nuttig zou zijn, de hele regeling voor de positie van de referent zoals die voor arbeid en studie is ontwikkeld, op gezinshereniging van toepassing te verklaren. De Adviescommissie wijst erop dat gezinsleden jegens elkaar in een wezenlijk andere, gelijkwaardiger, relatie staan of minstens behoren te staan dan een bedrijf of onderwijsinstelling jegens een werknemer of student. In de Europese regels die gezinshereniging beheersen wordt het begrip "referent" zoals het in het voorliggende ontwerp is gepositioneerd niet gebruikt. In de passages in paragraaf 8 van de Memorie van Toelichting over de verhouding tot het internationale recht stelt de regering weliswaar dat de ontworpen regeling met het Europese recht verenigbaar zal zijn, maar de Adviescommissie zal hieronder uiteenzetten dat de regering te lichtvaardig tot die slotsom is gekomen.

Er zijn twee regelingen van Europees gemeenschapsrecht waaraan het wetsontwerp in elk geval moet worden getoetst:

- De *Gezinsherenigingsrichtlijn 2003/86*, die geldt voor hoofdpersonen die de nationaliteit hebben van een land buiten de EU/EER, en in het verlengde daarvan de *Richtlijn langdurig ingezetenen 2003/109* die mede betrekking heeft op gezinshereniging van houders van de status van langdurig ingezetene in een tweede lidstaat.
- *Richtlijn 2004/38 mbt het vrij verkeer van EU burgers en hun familieleden* die geldt voor alle hoofdpersonen die een nationaliteit hebben van een EU lidstaat en die gebruik maken van het recht op verplaatsing binnen de EU.

De Adviescommissie zal betogen dat de voorgestelde referentregeling niet toelaatbaar is ten aanzien van twee belangrijke categorieën hoofdpersonen die binnen het bereik van de genoemde richtlijnen vallen, te weten legaal verblijvende derdelanders en EU burgers die van het vrij verkeer gebruik maken. Nu beide

richtlijnen rechtstreekse werking hebben is het een kwestie van tijd voordat een beroep op die richtlijnen door het Hof zal zijn gehonoreerd en de referentregeling – indien deze ongewijzigd zou worden ingevoerd – voor die categorieën buiten werking zal zijn gesteld.

Er is dan nog maar één restcategorie die niet door deze richtlijnen wordt bestreken en dat zijn de Nederlanders – met inbegrip van Nederlanders die tevens een andere nationaliteit bezitten. Dat betekent dat uitsluitend deze Nederlandse hoofdpersonen die in eigen land blijven wonen en geen gebruik hebben gemaakt van de “Europa route” door het voorliggende wetsontwerp zullen worden gedupeerd. Hun situatie valt in de huidige staat van het recht¹ buiten het bereik van het gemeenschapsrecht. Dat lijkt een onbedoelde omgekeerde toepassing van het beginsel “eigen volk eerst”!

Gezinsherenigingsrichtlijn 2003/86

De eerst voor de hand liggende Europese regeling om het ontwerp aan te toetsen is de Gezinsherenigingsrichtlijn. De regering erkent, dat de richtlijn niet toestaat het beschikken over een referent als extra voorwaarde te stellen. Dit probleem wil de regering oplossen door desnodig de hoofdpersoon ambtshalve als referent aan te wijzen. De Adviescommissie meent dat dit een puur cosmetische ingreep is die niet kan verhullen dat voor alle gevallen van gezinshereniging voor de hoofdpersoon het beschikken over de status van referent – vrijwillig aangevraagd of ambtshalve opgelegd – als constitutief vereiste zal worden gehanteerd. Het zijn van referent betekent volgens het voorliggende ontwerp het onderworpen zijn aan een aantal aan het referentschap verbonden nieuwe verplichtingen. Waar het om gaat is of die nieuwe verplichtingen mogen worden opgelegd.

Bij de vraag naar de toelaatbaarheid (in het kader van de Europese Gezinsherenigingsrichtlijn) van toepasselijk verklaring van de algemene referentregeling op de hoofdpersoon bij gezinshereniging moeten ieder geval de volgende concrete kwesties worden betrokken:

1. mag aan de hoofdpersoon een zorgverplichting worden opgelegd zoals bedoeld in art. D, t.a.v. nw art 2a sub b?
2. mag aan de hoofdpersoon een op straffe van boete te handhaven verplichting worden opgelegd tot (a) het verstrekken van gegevens (b) het administreren en beheren van gegevens en bescheiden (art S. T)?
3. mag aan de hoofdpersoon een verplichting tot vergoeding van kosten van uitzetting worden opgelegd (art T, zie wijzig van art 66)?

In het algemeen kan worden geconstateerd dat de Gezinsherenigingsrichtlijn geen van de hier genoemde verplichtingen kent. In art. 5 lid 2 van de richtlijn wordt limitatief vermeld welke gegevens bij een aanvraag om gezinshereniging van de aanvrager mogen worden verlangd. Strijdigheid met de richtlijn kan daarom vrij simpel met zekerheid worden vastgesteld ten aanzien van het opleggen aan de hoofdpersoon van *zorgverplichtingen*, een verplichting tot *administratie en beheer* en een verplichting tot *vergoeding van kosten van uitzetting*. Het opleggen van die extra verplichtingen komt eenvoudigweg neer op het invoeren van niet toegelaten extra verzwarende voorwaarden en op een beperking van het subjectieve recht dat de richtlijn aan de in art. 4 lid 1 bedoelde personen toekent (zie Hof van Justitie 27 juni

---

¹ Ten aanzien van Nederlanders met een andere nationaliteit heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State uitgemaakt dat zij buiten het bereik van de Gezinshereniging vallen. Zie ABRvS 29 maart 2006, JV 2006/172.

2006, JV 2006/313, punt 60). Als aan niet voldoen aan die ontoelaatbare verplichtingen ook nog eens een op te leggen boete wordt verbonden wordt de strijdigheid met de richtlijn alleen maar erger.

Ten aanzien de verplichting van het verstrekken van gegevens is iets meer uitleg nodig. Het staat immers buiten twijfel dat de lidstaten van de indiener van een verzoek mogen vergen dat deze bewijs levert van het voldoen aan de voorwaarden (art. 7 van de Richtlijn). Maar het is van essentieel belang te beseffen dat het gaat hier om niet meer een bewijs*risico*. Wanneer het bewijs niet wordt geleverd mag de aanvraag worden afgewezen. Daarmee staat nog niet vast dat ook nog eens een boete zou mogen worden opgelegd als aan de bewijsopdracht niet wordt voldaan. De richtlijn legt geen sancties op wegens het niet voldoen aan de bewijsopdracht. Er is ook overigens geen enkel aanknopingspunt in de richtlijn voor het aannemen van een recht van de lidstaten om de indiener van het verzoek met een boete te "straffen" voor het niet voldoen aan de bewijsopdracht.

In een vroeg stadium van het voorbereiden van dit wetsontwerp heeft de regering aan de Europese Commissie de vraag voorgelegd of het opleggen van administratieve boetes aan hoofdpersonen toelaatbaar is. De Commissie antwoordde dat de gezinsherenigingsrichtlijn daar niet in voorziet, en dat dergelijke boetes niet-onverenigbaar zouden zijn met de richtlijn

- a. mits nodig voor het verzekeren van volledige naleving van de richtlijn
- b. mits proportioneel en
- c. mits het "effet utile" van de richtlijn niet wordt ondermijnd.

Aan de Europese Commissie is indertijd niet de concrete regeling gepresenteerd zoals die nu voorligt. Het is te verwachten dat de Commissie en het Hof van Justitie EG, thans tot het oordeel zouden komen dat aan de gestelde voorwaarden voor toelaatbaarheid van een boete niet is voldaan. Zoals de Adviescommissie in dit commentaar al heeft uiteengezet, is de boete niet "nodig voor het verzekeren van volledige naleving van de richtlijn" nu Gezinsherenigingsrichtlijn immers geen ruimte biedt voor het opleggen van de verplichtingen waarvoor die boete zou gaan gelden. Het opleggen van zwaardere verplichtingen dan in de richtlijn zijn gegeven zou bovendien het "effet utile" van de richtlijn ondermijnen. Niet aan de orde komt dus de vraag of een boete – indien opgelegd – proportioneel zou zijn.

Richtlijn langdurig ingezetenen

In art. 16 lid 1 van de Richtlijn langdurig ingezetenen geeft aan gezinsleden van de houder van een in een andere lidstaat verkregen status van "langdurig ingezetene" een rechtstreeks werkend recht om zich in Nederland zich bij hem te voegen. Aan de statushouder en zijn gezin kunnen dus geen extra voorwaarden worden gesteld zoals die in het voorliggende wetsontwerp zijn voorzien.

Vrij verkeer EU burgers en familieleden

Het is niet aan twijfel onderhevig dat de voorgestelde regeling niet mag en niet zal worden toegepast op de uitoefening van gezinsleven van migrerende EU-burgers. De rechten van EU burgers en hun familieleden vallen buiten de systematiek van de Vreemdelingenwet 2000 en worden rechtstreeks aan het gemeenschapsrecht ontleend.

Volgens art. 7 lid 1 sub d van richtlijn 2004/38 hebben gezinsleden ongeacht hun nationaliteit het recht te verblijven bij een EU burger die in een andere dan de eigen lidstaat werkt, studeert of over voldoende middelen beschikt. Als die familieleden visumplichtig zijn dienen aan hen alle faciliteiten te worden geboden om de nodige

visa versneld en kosteloos te krijgen (art. 5 lid 2 Richtlijn 2004/38). Het opleggen van niet in de richtlijn genoemde verplichtingen die met een boete worden gesanctioneerd kan niet bepaald worden aangemerkt als "faciliteren".

Is het verstandig en toelaatbaar de regeling (uitsluitend nog) voor Nederlanders te handhaven?

Resteert dus de vraag of het wetsontwerp dan nog wel nodig en nuttig is voor de buiten het gemeenschapsrecht vallende categorie, namelijk die van de in *Nederland* wonende hoofdpersonen met de *Nederlandse* nationaliteit – al dan niet in het bezit van een andere nationaliteit van een derde land - die geen gebruik van het recht op vrij verkeer hebben gemaakt.

Afgezien van de overweging dat het enigszins bizar en politiek moeilijk te rechtvaardigen is om juist en uitsluitend aan de eigen burgers het strengste gezinsherenigingsregiem op te leggen, moet worden vastgesteld dat een dergelijke aanpak discriminatoir is. In het arrest *Metock* HvJ EG 25 juli 2008, JV 2008/291, punten 78, 79, wijst het Hof er uitdrukkelijk op dat lidstaten een verschil in behandeling moeten kunnen rechtvaardigen in het licht van het Europees verdrag van de rechten van de mens (EVRM).

De artikelen 8 en 14 van het EVRM, in samenhang gelezen, verbieden discriminatie in gevallen die binnen het bereik van het recht op eerbiediging van gezinsleven vallen. Het systematisch bij de wet achterstellen van eigen burgers ten opzichte van derdelanders in het recht op uitoefening van gezinsleven is een onversneden discriminatie naar nationaliteit. Nu het verschil in behandeling duidelijk waarneembaar is zal de Nederlandse regering moeten aantonen dat dit verschil gerechtvaardigd is (D.H. en anderen tegen Tsjechië, EHRM 13 november 2007, nr 57325/00). Alleen "zeer zwaarwegende" redenen kunnen een onderscheid naar nationaliteit bij de uitoefening van een mensenrecht van het EVRM rechtvaardigen (*Gaygusuz*, EHRM 16 september 1996, RV 1996, 87; *Koua Poirrez*, EHRM 30 september 2003, nr 40892/98, *Andrejeva*, EHRM 18 februari 2009, nr 55707/00, JV 2009/165). De Adviescommissie ziet niet in dat in dit geval ook maar één zwaarwegende reden aan te voeren valt.

Conclusie:

Ten aanzien van hoofdpersonen met de nationaliteit van een derde land is de referentregeling niet toelaatbaar. Ten aanzien van hoofdpersonen met de nationaliteit van een EU lidstaat, die gebruik maken of hebben gemaakt van hun recht op vrij verkeer is de referentregeling niet toepasselijk en ook niet toelaatbaar. Resteert de categorie van Nederlandse hoofdpersonen – al dan niet in het bezit van een andere nationaliteit van een derde land - die in Nederland wonen en geen gebruik maken of hebben gemaakt van hun recht op vrij verkeer. Invoering van de referentregeling uitsluitend voor Nederlandse hoofdpersonen is ontoelaatbaar wegens het verbod van discriminatie naar nationaliteit bij de uitoefening van het recht op eerbiediging van gezinsleven.

Aanbeveling:

De Adviescommissie adviseert de Tweede Kamer, het wetsontwerp aldus te amenderen dat de regeling van de referent voor gezinshereniging buiten toepassing blijft, met dien verstande dat de hoofdpersoon wel bevoegd wordt gemaakt zelfstandig een aanvraag in te dienen. Een voorstel voor zo'n amendement bevindt zich achter dit advies.

B. GEGEVENSVERGARING LANGS DIGITALE WEG

De voorgestelde regeling in de artikelen I sub K (art. 24a) en VIII sub K (art 2t) om gegevens te vergaren bij door de Minister aan te wijzen instanties heeft als belangrijkste nadeel de mandataire vorm waarin zij is gegoten en het ontbeken van een recht van de belanghebbenden om vooraf inzage te krijgen in de digitaal verkregen gegevens en een recht om aanvullende dan wel andersluidende gegevens in te brengen. In de thans gekozen formulering rust op de aanvrager uitsluitend een (mogelijke) verplichting tot het desgevraagd leveren van gegevens.

Volgens dit ontwerp zal de aanvrager kunnen worden geconfronteerd met een beschikking die is gebaseerd op digitaal bij andere instanties vergaarde gegevens die hij tevoren niet op juistheid en volledigheid heeft kunnen controleren en die dus ook niet tijdig zal kunnen aanvullen met gegevens uit andere bronnen.

Het zou te optimistisch zijn, te verwachten dat de bij overheidsinstanties te vergaren gegevens steeds juist en volledig zouden zijn. Verder is geenszins gegarandeerd dat de betrokken IND medewerkers ten volle kunnen beoordelen of de via digitale gegevens garing aangetroffen informatie volledig en juist is.

Aanbeveling:

De Adviescommissie meent dat de aanhef van de artikelen zo zal moeten worden geformuleerd dat de IND in eerste instanties gegevens *kan* vergaren bij de genoemde instanties, maar dat dit onverlet laat dat de aanvrager zelf gegevens kan verstrekken. Aan de IND moet een verplichting worden opgelegd om voorafgaande aan het slaan van de beschikking de verkregen gegevens aan de aanvrager toe te sturen, waarbij aan de aanvrager het recht moet worden gegeven om binnen een redelijke termijn te reageren door het toesturen van de stukken die hem geraden voorkomen.

Een voorstel voor een desbetreffend amendement bevindt zich achter dit advies.

C. DE PROCEDURELE POSITIE VAN HET GEZINSLID, DE STUDENT EN DE WERKNEMER

Nu het in dit ontwerp voorgestelde artikel 23 van de Vw 2000 en het in wetsontwerp nr 31 549 voorgestelde art. 2k VW 2000 het mogelijk maken dat een aanvraag voor een mvv of een verblijfsvergunning wordt ingediend door de vreemdeling zelf, is er een mogelijkheid gecreëerd dat de vreemdeling na afwijzing van zijn aanvraag in bezwaar en beroep als belanghebbende kan optreden en alle gegevens kan verstrekken die hij of zij dienstig acht. Indien echter de aanvraag wordt ingediend door de hoofdpersoon of de referent (werkgever of onderwijsinstelling) heeft de vreemdeling een minder duidelijke positie dienaangaande. Het zou dienstig zijn expliciet in de wet te regelen dat vreemdeling, hoofdpersoon en referent in bezwaar- en beroepsprocedures steeds beiden als belanghebbende kunnen optreden.

Aanbeveling:

In de wet dient expliciet te worden vastgelegd dat zowel vreemdeling als referent in de bestuursrechtelijke procedure als belanghebbende worden aangemerkt.

Een desbetreffend voorstel voor een amendement treft u hierachter aan.

VOORGESTELDE AMENDEMENTEN

A. Buiten toepassing stelling van de referentregeling voor gezinshereniging:

Wetsontwerp 32 052:

- Onderdeel B wordt als volgt gewijzigd:
Artikel 1 wordt gewijzigd als volgt:
Onder vervanging van de punt aan het slot van onderdeel u door een punt komma wordt een onderdeel toegevoegd luidende:
v. hoofdpersoon: de Nederlander of de rechtmatig in Nederland verblijvende vreemdeling die gezinshereniging beoogt met een vreemdeling die nog geen rechtmatig verblijf in Nederland heeft.
- Onderdeel D wordt als volgt gewijzigd:
De onderdelen a en b van artikel 2a worden geschrapt. Het eerste lid komt te luiden:
  1. Ten behoeve van het verblijf van een vreemdeling in Nederland, niet zijnde een gemeenschapsonderdaan, kan in ieder geval als referent op treden een onderneming of rechtspersoon, dan wel een vestiging daarvan, die is ingeschreven in het handelsregister, bedoeld in artikel 2 van de Handelsregisterwet 2007, die ten behoeve van het voorgenomen verblijf op grond van een machtiging tot voorlopig verblijf of het verblijf op grond van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 van een vreemdeling een schriftelijke verklaring heeft afgelegd.
- Onderdeel G, tot wijziging van artikel 16 eerste lid Vw 2000 komt te vervallen
- Onderdeel H, tot wijziging van artikel 16a Vw 2000 komt te vervallen
- Onderdeel I, tot wijziging van artikel 18, eerste lid Vw 2000 komt te vervallen
- Onderdeel J tot wijziging van artikel 23 Vw 2000 wordt als volgt gewijzigd:
Onder vernummering van de leden 2 en 3 tot 4 en 5 wordt na het eerste lid aan artikel 23 een tweede lid ingevoegd, luidende:
  2. Aanvragen voor een verblijfsvergunning onder een beperking verbandhoudend met een verblijf als familie- of gezinslid worden ingediend door de vreemdeling, zijn wettelijk vertegenwoordiger of de hoofdpersoon.

Wetsontwerp 31 549:

- Onderdeel C wordt als volgt gewijzigd:
Artikel 2s, eerste lid, onderdeel b wordt als volgt gewijzigd:
  - b. bij Onze Minister door de referent, dan wel in bij of krachtens algemene maatregel van bestuur bepaalde gevallen door de erkende referent van de vreemdeling, dan wel, in geval van een beperking verband houdend met verblijf als familie- of gezinslid, door de hoofdpersoon.

B. Gegevensvergaring langs digitale weg:

Wetsontwerp 32 052:

- Onderdeel D wordt als volgt gewijzigd:

Het eerste lid van Artikel 2d komt als volgt te luiden:

1. Gegevens en bescheiden die van belang zijn voor de erkenning als referent, worden – onverlet het recht van de aanvrager tot controle, aanvulling en correctie van die gegevens en bescheiden – niet verkregen van de aanvrager, voor zover Onze Minister die gegevens of bescheiden kan verkrijgen uit bij regeling van Onze Minister aan te wijzen administraties, tenzij hierdoor een goede uitvoering van de wet wordt belet.

Onder vernummering van het tweede en derde lid tot 3 en 4, wordt een nieuw tweede lid in gevoegd, luidende:

2. Alvorens een beslissing op de aanvraag te nemen stelt Onze Minister de aanvrager op de hoogte van de langs de in het eerste lid bedoelde weg verkregen gegevens en bescheiden. De aanvrager dient binnen een termijn van vier weken aanvullingen en correcties dan wel een gemotiveerd verzoek om verlenging van die termijn in te dienen.

- Onderdeel L wordt als volgt gewijzigd:

Het eerste lid van artikel 24a komt als volgt te luiden:

1. Gegevens en bescheiden worden niet verkregen van de vreemdeling, diens referent of de hoofdpersoon voor zover:

a. Onze Minister die gegevens of bescheiden kan verkrijgen uit bij regeling van Onze Minister aan te wijzen administraties, tenzij hierdoor een goede uitvoering van de wet wordt belet en onverlet het recht van de belanghebbende tot controle, aanvulling en correctie van die gegevens en bescheiden, of

b. de aanvraag is ingediend door de erkende referent, en deze omrent die gegevens en bescheiden eigen verklaringen heeft overgelegd, onverlet het recht van de belanghebbende tot controle, aanvulling en correctie van die gegevens en bescheiden.

Het derde lid van artikel 24a komt als volgt te luiden:

3. Alvorens een beslissing op de aanvraag te nemen stelt Onze Minister de aanvrager op de hoogte van de langs de in het eerste lid, onder a, bedoelde weg verkregen gegevens en bescheiden. De aanvrager dient binnen een termijn van vier weken aanvullingen en correcties dan wel een gemotiveerd verzoek om verlenging van die termijn in te dienen.

De aanvrager verstrekt Onze Minister op diens verzoek en al dan niet in persoon alsnog de gegevens en bescheiden die van belang zijn voor de beoordeling van de aanvraag.

Wetsontwerp 31 549:

- Onderdeel K wordt als volgt gewijzigd:

Artikel 2t wordt als volgt gewijzigd:

Het eerste lid komt te luiden als volgt:

1. Gegevens en bescheiden worden niet verkregen van de vreemdeling, diens referent of de hoofdpersoon voor zover:

a. Onze Minister die gegevens of bescheiden kan verkrijgen uit bij regeling van Onze Minister aan te wijzen administraties, tenzij hierdoor een goede uitvoering van de wet wordt belet en onverlet het recht van de belanghebbende tot controle, aanvulling en correctie van die gegevens en bescheiden, of

b. de aanvraag is ingediend door de erkende referent, en deze omtrent die gegevens en bescheiden eigen verklaringen heeft overgelegd, onverlet het recht van de belanghebbende tot controle, aanvulling en correctie van die gegevens en bescheiden.

Het derde lid van artikel 2t komt als volgt te luiden:

3. Alvorens een beslissing op de aanvraag te nemen stelt Onze Minister de aanvrager op de hoogte van de langs de in het eerste lid, onder a, bedoelde weg verkregen gegevens en bescheiden. De aanvrager dient binnen een termijn van vier weken aanvullingen en correcties dan wel een gemotiveerd verzoek om verlenging van die termijn in te dienen.

De aanvrager verstrekt Onze Minister op diens verzoek en al dan niet in persoon alsnog de gegevens en bescheiden die van belang zijn voor de beoordeling van de aanvraag.

C. De procesrechtelijke positie van gezinslid, student en werknemer:

Wetsontwerp 32 052:

- Aan artikel 2a wordt een vierde lid toegevoegd, luidende:
Voor de toepassing van de Algemene wet bestuursrecht worden de vreemdeling, diens referent en - in geval van aanvragen voor een beperking verband houdende met verblijf als familie- of gezinslid - de hoofdpersoon, als belanghebbende aangemerkt, ongeacht wie de aanvrager is.

* * *